ਵਿਨੋਦ ਭਾਈਆਲ ਜੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਵਾਧਵਾਨੀ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰੀ ਕੋਲਡ ਸਟੋਰੇਜ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ

ਇਸ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ.

(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 6960/2011)

24 ਜੁਲਾਈ, 2019

[ਆਰ. ਭਾਨੂਮਥੀ ਅਤੇ ਏ. ਐੱਸ. ਬੋਪੰਨਾ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕੰਸੀਲੀਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1996 34, 37(1)(ਅ)-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਉਤਪਾਦ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਇੱਕ ਜਵਾਬੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ-ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਮਾਲ ਦੇ ਭੰਡਾਰਨ ਦੀ ਰਸੀਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਲਸੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ-ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ 'ਐੱਸਟੀਐੱਮ' ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ-ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ' ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਥਿਤ ਵਕੀਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲ-ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ-ਦੁਖੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਯੂ/ਐਸ 34 ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ-ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ-ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ, ਕਿਹਾ ਗਿਆਃ ਐਸ 37(1)(ਅ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧ. 12 ਐਕਟ, 1996 ਨੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਲਸ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਜਾਂ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਬਾਰੇ ਜਾਇਜ਼ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦੀ

ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ-ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਜਦੋਂ ਭੰਡਾਰਨ ਰਸੀਦ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੀ ਤਾਂ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ-ਹਾਲਾਂਕਿ 'ਐੱਸਟੀਐੱਮ' ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਧਿਰ (ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਭਾਈਵਾਲ) ਲਈ 29.03.2004 ਉੱਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ-ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 03.06.2006 ਉੱਤੇ ਜਦੋਂ ਦਾਅਵਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 'ਐਸਟੀਐਮ' ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਚੁਕਵੇਂ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ-ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਅਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਾਲਸ ਪੱਖਪਾਤੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਿਰਪੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ-ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੁਰਸਕਾਰ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਸੀ-ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 34 ਐਕਟ, 1996 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਰੱਖਣ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ

ਰੱਖਿਆਃ 1. ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ 'ਐੱਸਟੀਐੱਮ', ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸਾਲਸ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਵਕੀਲ ਵੀ ਸੀ, ਇਸ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਨਾ ਸਿਰਫ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਕਾਲਤਨਾਮਾ ਮਿਤੀ 29.03.2004 ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਮੇਸਨ ਪ੍ਰੋਫਿਟ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਕਾਲਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 'ਪੀ' ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ 'ਪੀ' ਦਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਲਸੀ ਅਤੇ ਸੁਲ੍ਹਾ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 37 (1) (ਬੀ) ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ 2007 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਹਲਫਨਾਮਾ 'ਪੀ' ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ,

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 'ਐੱਸਟੀਐੱਮ', ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਟਕਰਾਅ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੋਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ 07.08.2006 ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਰੋਕਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਸਾਲਸ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਕਾਰਨ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਾਲਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 7] [1085- ਐੱਫ - ਐਚ; 1086- ਏ- ਡੀ.]

8. ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 68 ਅਤੇ 70 ਵਿੱਚ ਪੱਤਰਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਾਲਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੋਕਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਿ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧ 23.10.2015 ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪਾਏਗਾ। ਜੇ ਧਾਰਾ 12 ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਭੰਡਾਰਨ ਰਸੀਦ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕਲਾਜ਼ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੀ ਤਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਧਿਰ ਲਈ ਵਕਾਲਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ 03.06.2006 ਉੱਤੇ ਦਾਅਵਾ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ

ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ 'ਐੱਸਟੀਐੱਮ' ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉਚਿਤ ਪੜ੍ਹਾਅ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਤਾਂ ਵੀ. ਕੇ. ਦੀਵਾਨ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਜਲ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2010) 15 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 717 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ 'ਐੱਸਟੀਐੱਮ' ਨੂੰ ਸਾਲਸ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 8] [1086-ਈ-ਐਚ; 1087-ਏ-ਸੀ]

ਵੀ. ਕੇ. ਦੀਵਾਨ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦਿੱਲੀ ਜਲ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2010) 15 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 717-'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

(2010) 15 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 717 ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸੀ। ਪੈਰਾ 8

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ 2011 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 6960

2007 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 187 ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ, ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਚ, ਨਾਗਪੁਰ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਸੀਏਚਰ ਦੇ ਮਿਤੀ 30.08.2007 ਅਤੇ 31.08.2007 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ

ਗਗਨ ਸੰਘੀ, ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਗੋਇਲ, ਵਕੀਲ। ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸੇਨ, ਸੱਤਿਆਜੀਤ ਏ. ਦੇਸਾਈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨਘਾ ਐੱਸ. ਦੇਸਾਈ, ਵਾਸੂ ਖੇੜਾ, ਵਕੀਲ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਏ. ਐਸ. ਬੋਪੰਨਾ, ਜੇ. 1. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ 30 ਅਤੇ 31 ਅਗਸਤ, 2007 ਨੂੰ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੂਡੀਕੇਚਰ ਦੁਆਰਾ 2007 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 187 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 1 ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਲਸੀ ਅਤੇ ਸੁਲ੍ਹਾ ਐਕਟ, 1996 ਦਾ 37 (1)

(ਬੀ) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਐਕਟ 1996' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਕਥਿਤ ਅਪੀਲ ਰਾਹੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਇੱਥੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 1 ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਐੱਮ. ਸੀ. ਏ. ਨੰਬਰ 538/2006 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਨਾਗਪੁਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਿਤੀ 06.11.2006 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

2. ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨਾਗਪੁਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੋਲਡ ਸਟੋਰੇਜ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਰੇਸ਼ ਵਾਧਵਾਨੀ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀ ਭਾਈਆਲਾਲ ਜੈਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹਨ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਲ 2004 ਦੌਰਾਨ ਕੋਲਡ ਸਟੋਰੇਜ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦ 'ਸ਼ਿੰਗੜਾ' ਦੇ 50 ਥੈਲੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਮਾਲ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮੰਗ ਲਈ ਮਿਤੀ 18.05.2006 ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਮਿਤੀ 27.05.2006 ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਬਲਕਿ ਜਵਾਬੀ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਇੱਕ ਸਾਲਸੀ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਵਿਵਾਦ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ. ਟੀ. ਮਦਨਾਨੀ, ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮਾਲ ਦੇ ਭੰਡਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਰਸੀਦ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਮਿਤੀ 03.06.2006 ਰਾਹੀਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਐੱਸ. ਟੀ. ਮਦਨਾਨੀ।

3. ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ 08.06.2006 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੀ ਹੋਂਦ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਟੀ. ਮਦਨਾਨੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਾਲਸ ਵਜੋਂ ਵਕੀਲ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਥਿਤ ਵਕੀਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਵਕੀਲ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਭਾਈਵਾਲ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਲਸ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਇੱਕ ਧਿਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਵੀ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 29.07.2006 ਅਤੇ 07.08.2006 ਮਿਤੀ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਸ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਆਰਡਰ ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸੰਭਵ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮਿਤੀ 08.08.2006 ਦਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਰੁਪਏ 43,000/- ਦਾ ਖਰਚਾ ਵੀ ਲਗਾਇਆ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪੀੜ੍ਹਤ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੈਕਸ਼ਨ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 34, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਨਾਗਪੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਸ ਦੇ ਆਚਰਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪੁਰਸਕਾਰ ਉੱਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ। ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਭਾਈਵਾਲ ਸ੍ਰੀ ਸੁਰੇਸ਼ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 1 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਉੱਤੇ ਵੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 06.11.2006 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

4. ਇਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਐਕਟ, 1996 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 37 (1) (ਬੀ) ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਲਸ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਐੱਸ. ਟੀ. ਮਦਨਾਨੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਭਾਈਆਲਾਲਜੀ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ 13 ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਸ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਇੱਕ ਮੈਸਨ ਪ੍ਰੋਫਿਟ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਾਲਸ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਲਸ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਅੱਗੇ ਇਹ

ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਸ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਲਸੀ ਲਈ ਧਿਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਏ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ। ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ।

5. ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਥ੍ਰੈਸ਼ਹੋਲਡ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਥੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁੱਦੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕਲਾਜ਼ ਦੀ ਹੋਂਦ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ' ਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੇ ਆਚਰਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਥ੍ਰੈਸ਼ਹੋਲਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦੋ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਜਾਂ ਹੋਰ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਉੱਭਰੇਗਾ।

6. ਸਾਲਸੀ ਧਾਰਾ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦਲੀਲ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਸਾਲਸੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਅਵਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਧਾਰਾ ਭੰਡਾਰਨ ਲਈ ਰਸੀਦ ਦੇ ਓਵਰਲੀਫ' ਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਿੰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ ਨੰਬਰ 9 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਮਨ ਦੀ ਕੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਰਸੀਦ ਵਿੱਚ ਛਾਪੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰੋਕ ਕੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕਲਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਾ ਹੋ ਕੇ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਸਥਿਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ

ਉਲਟ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

7. ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ. ਟੀ. ਮਦਨਾਨੀ, ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸਾਲਸ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਵਕੀਲ ਵੀ ਸੀ, ਇਸ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਨਾ ਸਿਰਫ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਸ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਕਾਲਤਨਾਮਾ ਮਿਤੀ 29.03.2004 ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਸ ਨੇ ਮੇਸਨ ਪ੍ਰੋਫਿਟ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 7/2004 ਵਿੱਚ ਵਕਾਲਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ| ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕਥਿਤ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 37 (1) (ਬੀ) ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ 2007 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ. ਟੀ. ਮਦਨਾਨੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਸ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਸ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਟਕਰਾਅ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੋਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਰੈਂਕ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਸ਼੍ਰੀ ਜਗਦੀਸ਼ ਨੇ ਵੀ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਰੋਕਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਸਾਲਸ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਕਾਰਨ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਾਲਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

8. ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਸ ਨੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 68 ਅਤੇ 70 ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਰੱਖਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਿ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧ 23.10.2015 ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪਾਏਗਾ। ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸੋਧੀ ਗਈ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

“(1) ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਾਲਸ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੀ ਸੰਭਾਵਿਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਜਾਂ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਬਾਰੇ ਜਾਇਜ਼ ਸ਼ੰਕੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ”

ਜੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 27.02.2004 ਜਦੋਂ ਭੰਡਾਰਨ ਰਸੀਦ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕਲਾਜ਼ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੀ ਤਾਂ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਲਈ ਕੋਈ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਰਤਮਾਨ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, 29.03.2004 ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਲਈ ਵਕਾਲਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ 03.06.2006 ਉੱਤੇ ਦਾਅਵਾ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲਸ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਜੋ ਸ਼੍ਰੀ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ। ਐੱਸ. ਟੀ. ਮਦਨਾਨੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਪੜ੍ਹਾਅ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਤਾਂ ਵੀ.ਕੇ. ਦੀਵਾਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਜਲ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ (2010) 15 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 717 ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਐੱਸ. ਟੀ. ਮਦਨਾਨੀ ਨੂੰ ਸਾਲਸ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

9. ਅੰਤਮ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਅੰਤਮ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਉੱਦਮ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਵੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਅਧਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਸ ਪੱਖਪਾਤੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਿਰਪੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੀ ਭਾਵਨਾ ਲਈ ਵੀ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਸਾਲਸੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਇੱਕ ਜੱਜ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਇੱਕ ਆਮ ਕੋਰਸ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

10. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਆਂ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਵੀ ਜਾਪਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਜਬ ਅਧਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮਰਿਆਦਾ ਦੀ ਮੰਗ ਸੀ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਜਿਹਾ ਪੁਰਸਕਾਰ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਸੀਏਚਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 37 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ|

11. ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ;

(1) ਬੰਬਈ, ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਚ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਸੀਏਚਰ ਦੁਆਰਾ 2007 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ 30 ਅਤੇ 31 ਅਗਸਤ, 2007 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨਾਗਪੁਰ ਵੱਲੋਂ ਐੱਮ. ਸੀ. ਏ. 538/2006 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 08.08.2006 ਮਿਤੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(3) ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਲਸੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇ/ਜਵਾਬੀ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਸਾਰੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਛੱਡੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

(4) ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate